

Ορισμός

Οι δευτερεύουσες υποθετικές προτάσεις δηλώνουν την προϋπόθεση με την οποία μπορεί να ισχύει ή να αληθεύει αυτό που εκφράζει το ρήμα της πρότασης (συνήθως κύριας) από το οποίο εξαρτώνται.

Δέχονται άρνηση **μή**.

Αποτελούν την υπόθεση των υποθετικών λόγων που σχηματίζονται με απόδοση, είτε κύρια πρόταση, είτε δευτερεύουσα, είτε άλλο ρηματικό τύπο.

A. Εισαγωγή - Εκφορά

Όταν εισάγονται με το σύνδεσμο «εἰ» εκφέρονται με **Οριστική ή Ευκτική**.

Όταν εισάγονται με τους συνδέσμους «ἐάν», «ἄν», «ἤν» εκφέρονται με **Υποτακτική**.

π.χ. **Εἰ** τοῦτο **ποιεῖς**, τὴν πόλιν βλάπτεις. (μτφρ. Αν κάνεις αυτό, βλάπτεις την πόλη).

Εἰ **σύ** βούλει, ἐπανεέλθωμεν. (μτφρ. Αν και εσύ θέλεις, ας επιστρέψουμε).

Εἰ **μὴ** **διψῶη** Σωκράτης, οὐκ ἔπινεν. (μτφρ. Αν δε διψούσε ο Σωκράτης, δεν έπινε).

Ἐάν τις τὸν ἥλιον ἀναιδῶς **θεᾶται**, τὴν ὄψιν ἀφαιρεῖται. (μτφρ. Αν κάποιος με αναίδεια αντικρίζει τον ήλιο, χάνει το φως του).

Ζήσεις βίον κράτιστον, **ἄν** θυμοῦ κρατῆς. (μτφρ. Θα ζήσεις ζωή εξοχότατη, αν συγκρατείς τον θυμό σου).

B. Συντακτικός ρόλος

Η υποθετική πρόταση λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της προϋπόθεσης στο ρήμα της πρότασης από την οποία εξαρτάται και αποτελεί την υπόθεση υποθετικών λόγων.

π.χ. Εἰ εἰσὶ βωμοί, εἰσὶ καὶ θεοί. (μτφρ. Αν υπάρχουν βωμοί, υπάρχουν και θεοί).

Για τα είδη των υποθετικών λόγων βλέπε περισσότερα στην Ενότητα του Συντακτικού [Υποθετικοί λόγοι - Είδη υποθετικών λόγων](#).